

1Kor. 15,20

Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsongéje.

ASzentírás a nagy fordulatok könyve. Az ember bűne és a mégis irgalmas Isteni akarat feszül egymásnak szinte minden történetben. A végső isteni szabadítás bontakozik ki ezekben az eseményekben, mert minden egyes isteni fordulat egyben ennek a nagy húsvéti szabadításnak az előkészítése. Az őstörténet, az Ósatyák és a választott nép története beszámol az ember kudarcáról, de arról is, hogy Isten miként avatkozik közbe az emberért, hogy ezzel előkészítse a megváltásunkat. A zsidó nép Egyiptomból való szabadulása ennek egyik ékes példája. Az emberi gonoszság, elnyomás okán Izrael népét a pusztulás fenyegeti, s emberileg vajmi kevés esély van a megmenekülésre. Isten azonban meglátja népe nyomorúságát, és szolgálja Mózes által kivezeti népét a fáraó országából. Az isteni *ámde*, minden földi tapasztalattal és törvényszerűséggel szemben valami újat, váratlant hoz elő. Pál apostol mondatának első szava a legnagyobb és legváratlanabb fordulatról beszél. Nem az emberi akarat és elképzelés, nem az elmúlás és nem a halál, hanem Isten maga diadalmaskodik Jézus feltámadásakor. Az utolsó szó az új fordulatokat, új lehetőségeket és távlatokat hozó Istené.

A budahegyvidéki evangélikus gyülekezet életének is megvoltak a maga nagy sorsfordító eseményei. A hívő ember bizonyosságával állíthatjuk, hogy amikor hűséges szolgálatait, lelkipásztorokat küldött a kezdeteknél, rajtuk keresztül az ő jóságát és megújító erejét tapasztalhatta meg a közösség. A múlt rend-

szerben azonban arra is számos példát találhatunk, miként munkálkodott az istenellenes és egyházellenes hatalom azért, hogy az egyházi életet ellehetetlenítse és megbénítsa. Dávid és Góliát harca volt ez az emberi erőviszonyok tükrében, de a csata végkimenetelében is. A Pál apostoli *ámde* egészen nyilvánvalóan megtapasztalhatóvá vált néhány évvel később. A Mindenható egészen új, szinte elképzelhetetlen lehetőségeket nyitott meg övéi számára: új templom és gyülekezeti központ épülhetett. Új korszak köszöntött a budahegyvidéki evangélikusokra. Feltámadás történet ez, egy jel a hívő ember számára, amely emlékeztet Jézus feltámadásának igazságára. A jel túlmutat önmagán, a szép épületet nem csupán önmagáért szeretjük, hanem azért, akire mutat! Isten dicsőségét és erejét hirdeti. Erős vár, oltalom mindannyiunk számára. Együtt egy közösségként imádhathatjuk őt ezen a helyen: imádságban és énekszóban, a csend pillanataiban és amikor az ő szavára figyelünk. Őneki vagyunk hálások ezért! E falak az ő dicsőségét hirdetik, az ő jóságos akaratára emlékeztetnek. Isten képes arra, hogy új, az ember számára csak remélt távlatokat nyisson meg; győzedelmeskedjen a halál és elmúlás felett. Az idei húsvéton, ezért a jelért és ajándékért is hálát adunk Istennek. Ebből mérítünk erőt, mert Jézus feltámadása ezt hirdeti minden ember számára. Isten jóságos akarata célhoz ér övéi életében itt e földön és egykor az ő országában.

KECZKÓ PÁL

10 éves a Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség Kék Golyó utcai temploma

„A budahegyvidéki evangélikusok csaknem ötvenéves vágya látszott megvalósulni egy állam és egyház közötti megállapodás értelmében, 1994-ben, amikor is egy Márvány utcai volt egyházi lakóépület helyett megkapták a Kék Golyó utcai műemlékházat, a hozzá tartozó telekkel”, hogy az építkezés, melynek alapkövét D. Szebik Imre püspök tette le 1998. novemberében, Benczúr László építész tervei alapján, csak röpké másfél évet vett igénybe, abban nagy szerepe volt az erre a külön célra megalakult Budahegyvidéki Templomépítési Alapítványnak. A templomszentelés közelgő tízéves jubileumának alkalmából beszélgetünk Dr. Müller Miklós építőmérnökkel, a gyülekezet akkori felügyelőjével és Jalsoviczky Béla gépészmérnökkel, akkori másodfelügyelővel, az alapítvány vezetőivel, templomépítésről, az azt megelőző időszakról és a gyülekezet jelenéről.

Milyen körülmények között indult meg az építkezés?

MÜLLER MIKLÓS: Majdnem ötven éven keresztül a Tartsay Vilmos utca 11. szám alatti villában volt a gyülekezeti termünk, itt egy lakóhelységből alakítottuk ki a kápolnánkat. Mégsem lehetett ez a házat „kulipintyónak” nevezni, hiszen itt formálódott, és erősödött majdnem ötven éven keresztül a gyülekezet. Sokunk szívéhez nőtt ez a

ház, és fájó szívvel, de egy valódi templom megépítésének reményében voltunk kénytelenek megválni az épülettől. Terveink ugyan voltak, de a nyolcvanas évek végén éves költségvetésünk alig egy-két millió forintot tett ki. Sőt, ha a korábbi, a hatvanas-hetvenes éveket nézzük, a politikai üldöztetések hatására, a hívek száma annyira megcsappant, hogy előfordult, hogy szinte üres volt a kápolna.

Ezen időkhöz képest, óriási előrelépést jelentett, hogy az állam-egyház közötti egyezség értelmében közösségünk saját telekhez juthatott.

Az építkezés megkezdését és lebonyolítását nemcsak hosszadalmas hivatalbeli tárgyalások előzték meg, az anyagi fedezet hiánya és a pereskedő szomszédok is megnehezítették az indulást...

JALSOVICZKY BÉLA: Magát az építkezést hosszas tárgyalások előzték meg a polgármesteri hivattal, majd elsősorban a szomszédokkal való rendezetlen jogi viszonyok miatt került sor csatározásra, később pedig hosszas egyeztetések következtek az építésszirodával. Mi egy olyan templomot akartunk, - az évtizedes nélkülözés miatt is -, mely külsejében is azonnal megmutatja az épület funkcióját. Az udvart is úgy alakítottuk ki, hogy a harangtorony mellett, - mely a kápolnában már használt harangnak ad helyet-, lehetőség legyen szabadtéri közösségi programok megszervezésére is.

Az utolsó pillanatokban, az isteni gondviselés mindig úgy hozta, hogy a hosszas előkészületek eredményeként megoldódtak a problémák: így történt ez a Tartsay Vilmos utcai villa értékesítésekor, amikor az anyagi fedezet hiánya, az elhúzódtott adás-vétel miatt majdnem leállt az építkezés...

MÜLLER MIKLÓS: ...vagy a templomi orgona megvételekor, amikor az utolsó két sípot, egy névtelen adományozó hatszázezer forintos váratlan hozzájárulásával tudtuk megvenni.

JALSOVICZKY BÉLA: A gyülekezeti központ megálmodásakor deklaráltuk, hogy a létesítmény önfenntartó, nem az alkalmazottak sokasága, hanem a gyülekezet maga tartja fenn, úgy, ahogyan a családban is a lakást gondozzuk, rendben tartjuk. Mindig örülök, ha közösen teszünk működésünkért: így volt ez orgonánk megrendelésénél is, amikor közösségünk egy negyvenfős csoportja utazott el Pécsre, hogy a döntésnél ott legyen. De így volt ez a belső berendezéssel kapcsolatos kérdéseknél is, az altérterítőtől kezdve, szinte minden szeglet, minden tárgy: a keresz-

BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS TEMLOMEGYÜTTES

A tervezésben résztvevők:

Generál tervező: **Benczúr & Partner Építész Kft.**

Benczúr László ügyvezető igazgató vezetésével

Társtervező: **CÉH RT.**

Tóth Attila elnök igazgató vezetésével

Generál kivitelező: **Confector Építő Kft.**

Holman Attila igazgató vezetésével

Vezető építész tervező:

Benczúr László, Ybl díjas építész

Építész munkatársak: **Simon Viktória, Budaházi**

Eszter, Lendvai Péter, Schmidt Péter

RRT- szabályozási terv készítője: **Péterfia Borbála**

Műemlékvédelmi szakértő: **Dr. Déry Attila**

Statikus tervező: **Bencze Zoltán** (CÉH RT.)

Gépész tervező: **Berzétei László** (CÉH RT.)

Elektromos tervező: **Sápi János** (CÉH RT.)

Kert- és környezettervező: **M. Baló Borbála**

Belsőépítészben közreműködött: **ifj. Benczúr László**

Kerámia kispasztika:

Polgár Ildikó Munkácsy díjas keramikus

Színes üveg ablakok: **Gaal Endre**

A beruházás irányító: **Bácskai Károly**, evangélikus

lelkész, **Jalsoviczky Béla** a gyülekezet akkori

másodfelügyelője, **Dr. Müller Miklós**,

a gyülekezet akkori felügyelője

Forrás:

Bevezető idézet, adatok: epiteszforum.hu/node/677

telő, a függőkereszt elhelyezése, mind, mind közös munka eredménye. A csodálatos üvegablakokra kiírt pályázat nyertesét is a gyülekezet választotta. És akkor még nem is beszélünk azokról a „láthatatlan” szolgáltatásokról, amelyek szintén hosszú egyeztetéseket igényeltek, mint a szellőzőrendszer, vagy a templom kiváló akusztikája, mely a csupasz, vöröstégls falaknak köszönhető.

Egyszerű, barátságos, de részleteiben is a tökéletességre törekvő épület lebegett a szemünk előtt, mely méltó helyett ad az evangélikus lelki-ségnek.

MÜLLER MIKLÓS: Elmondhatom, hogy isteni segítséggel szinte nulla forintból, minden adósság nélkül tudtuk megvalósítani a templom együttest.

E mögött a teljesítmény mögött pedig ott volt a nagy akarás, és a bizalom, hogy Isten segítségével megvalósulhat a budahegyvidéki evangélikus közösség álma, hogy saját templomunk lehessen. Most már csak lelkészeink rendíthetetlen elhivatottságára és gyülekezeti erőre van szükség ahhoz, hogy tovább fejlődhessünk.

BÜKY ANNA

Emlékek ünnepre és hétköznapra

A gyorsuló idő sodrásával szembesze-
günten tollat ragadva, nem tudok el-
fogódottság nélkül írni templomunk
jubileumán. A születésnapra felnőttesen ké-
szülök: szívemben ünnepelek. Megdobbant-
ja azt egy-egy emlék. Nem a látványosak,
melyekről, miként a költő, Nagy László írja,
„krónika csácsog”, hanem a hétköznapiak.
Számomra ezek az igazán kedvesek. Ezek
épültek be az idegeimbe éppúgy, mint hitem
szerint templomunk tégláiba.

Gondolatban végigtekintve közösségün-
kön tudom, hogy ezzel nem vagyok egyedül.
Idestova másfél évtized homályát merészen
áttöri annak a napos őszi szombatnak a fé-
nye, amikor metszőollóval, kapával, gereb-

lyével felfegyverkezve gyülekezetünk apraja
és nagyja egy emberként sorakozott a leendő
templom helyét borító dzsungel előtt. Meg-
mutattuk, a telken nemcsak gaz van, de van
gazda is! Kardos Ernő bácsi, szemközti ott-
honából átjőve, hogy istenhozzádót kívánjon
a csapatnak és a maga kilencvenkét évével
kivegye részét a munkából, fakó-kék kínai
egyenruhában, az őszi levelek színvilágával
harmonizáló bojtos, lazán kötött sapkában
először fel sem ismert. Akkor éppen ez volt a
szalonképes „papi civil”.

Újabb szívdobbanás: a Templomépítési Bi-
zottság vezetője és a gyülekezet lelkésze éjnek
évján, zuhogó esőben, zseblámpafénnyel
„foglalja le” a jogosan tulajdonunkba vándor-
ló garázsokat. Egy-két kattanás, és a kapuk-
ra kerülő új lakatok jelzik: lassan, de biztosan
hárulnak el az útból a templomépítés elé ko-
rábban barikádként tornyosult akadályok.

Néhány hónap múlva, a Lutheránus Világ-
szövetség háztűznézőbe hozzánk érkezett
finn titkárát csupán az bántotta, hogy kalucs-
nit nem hozott magával. Elegáns öltönyéhez
nem illett a kölcsön-gumicsizma. Vele és
Harmati Béla püspök úrral, bokáig erő sár-
ban csúszkáltunk végig templomunk kiásott
alapjainak mentén. Megkopott, szerény finn
nyelvtudásom teljes eszköztárát latba vetve
igyekeztem meggyőzni: az ügy fontos, ne a
szurtos nadrágszárunkra nézzünk, hanem föl-
felé, a leendő templomtorony magasába. Nem
tudom, a finn szavak hatottak-e, vagy a föl-
tekintés, de a világ evangélikussága rábólintott
a hegyvidéki templom építésére.

Végül székek rakodásának zaját hallom. Körös-körül nyers beton, ablaküveg helyett nejlonlepedő. Az alsorsori nagy gyülekezeti teremben vagyunk, amely ekkor inkább kazamatára vagy bunkerre, semmint istentiszteleti helyre hasonlít. Fáradhatatlan kezek serénykedése nyomán végül helyükre kerülnek a székek, egy hatalmas tócsa kellős közepébe. A helyiség alkalomról alkalomra vizes, beázik. Nem számít. A lábunkat húzzuk fel, nem az orrunkat! Megszóal a régi, megpróbált harmónium, felhangzik az ének. Futtában felvett luther-kabátjában a lelkész is éppen beér a budakeszi szórványból. Együtt a gyülekezet. Akkor is megérintett az élmény, de most érzékelem igazán, hogy valójában hamarabb elkészült a templomunk, minthogy arról a fényképek és a filmfelvételek tanúskodnak. Talán éppen ezekben az órákban lett végle-

gesen a mienk, ott a kazamatában, a tócsában ülve, igehirdetés közben erősen kapaszkodva a Tartsay utcából áthozott, ingatag szószékbe, hogy menet közben szét ne essen sem az, sem pedig a gyülekezet.

Gyorsuló idő? Igen... Mégis, mindez mint ha tegnap történt volna. Csendes hálával templomunk oltára elé borulva, gondolva az időközben elmentekre és azóta születettekre, jól tudjuk: Ezeket az emlékeket soha, senki el nem veheti tőlünk.

DR. BÁCSKAI KÁROLY

Utóirat: Örömmel láttam egy budakeszi istentiszteleten, hogy a régi harmónium felújítva szolgál tovább, immár az önállósuló ottani evangélikus gyülekezet saját imatermében.

Gyülekezetünk kivonatos krónikája

1935. márc.	Krisztinavárosi Templomépítő Egyesület megalakulása	1963. okt. 20.	Csengődy László lelkész beiktatása
1936. ápr. 14.	Első budahegyvidéki istentisztelet a Németvölgyi úti elemi iskola étkező helyiségében; igehirdető: Glatz József vallástanártól lelkész	1981. nov. 14.	Kőszeghy Tamás beiktatása a második lelkészi állásba
1943. jan. 10.	Budahegyvidéki Lelkészi Kör megalakulása; lelkész: Danhauser László	1989. szept. 20.	Budahegyvidéki Ifjúsági Ének-és Zenekar megalakulása;
1946. feb. 17.	Első istentisztelet a Kiss János alt. u. 43. sz. teremben	1993-1999	Templomtervezés éve; főtervező: Benczúr László Ybl-díjas építész
1947. nov. 16.	XII. Böszörményi út 2/a. sz. kápolna felszentelése	1997. jún. 28.	Bácskai Károly lelkész beiktatása
1951. szept. 2.	XII. Tartsay Vilmos u. 11. sz. kápolna felszentelése	1998. nov. 21.	Kék Golyó utcai templom alapkövének elhelyezése
1953. jan. 11.	Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközség megalakulása; lelkész: Danhauser László, felügyelő: Dr. Kardos Ernő	1999. dec. 1.	Az önálló Pesthidegkúti Evangélikus Egyházközség megalakulása
1955. jún. 19.	II. Szent István út 9. sz. pesthidegkúti templomunk felszentelése	1999. jún. - 2001. ápr.	Templomépítés; fővállalkozó: Confector Mérnök Iroda Kft. Lebonyolító: Dr. Müller Miklós felügyelő, Jalsoviczky Béla másodfelügyelő
1955. szept. 16.	Ruttkay Elemér másodlelkésszé választása	2000. aug. 27.	Első istentisztelet az épülő templom alagsorában
1956. okt. 14.	Kápolnánkban D.Ordass Lajos püspök szabadulása utáni első szolgálata	2001. ápr. 7.	D. Szebik Imre püspök felszentelte a Kék Golyó u. 17. sz. templomot
		2007. nov. 10.	Keczkó Pál lelkész beiktatása
		2009. okt. 3.	Budakeszi szórványunk gyülekezeti házának felszentelése
		2010. ápr. 13.	Budakeszi szórványunk leányegyházá (filiává) alakulása

Túrmezei Erzsébet:
HÚSVÉTI HÍRADÁS

Látsz halott arcot és hulló virágot:
mindenütt a halál hatalmát látod,
és gyászod terhét roskadva viszed,
ha nincsen húsvéti hited.

Ha sír a gyász, a bánat,
mi vigasztalna más:
a Krisztus él, feltámadt,
és van feltámadás!
A sötét felhő széled,
áttör a napsugár,
mert győzött Ő, az Élet!
Új élet útja vár.

Miért nem emeled fel könnyes arcod?
Miért vívod egyedül a harcot?
Soha nem talál békét a szíved,
ha nincsen húsvéti hited.

Szólj, diadalmas ének,
mint boldog híradás
a bánkódók szívének,
hogy van feltámadás!
Az élő Megváltóra
ki egyszer rátalált,
a nagy Vigasztalóra,
nem retteg sírt, halált!

Nem hallod a Feltámadott hívását?
Nem hallod igéjét, vigasztalását?
Ő minden benne hívón segített!
Mért nincsen húsvéti hited?!

Szólj, diadalmas ének,
És szárnyalj, mint a szél!
Szállj északnak és délnek,
és hirdesd: Jézus él!
Az élő Krisztus Jézus
jár velünk szüntelen.
Ha szent nyomába lépünk,
mienk a győzelem!

GYŰLEKEZETI ALKALMAK, ÁPRILISTÓL SZEPTEMBERIG

Hó	Nap		Időpont	Esemény
ÁPRILIS	2*	szombat	9:00	Böjti gyülekezeti evangélizációs nap
	7	csütörtök	18:00	Böjti áhítat, igeh.: Smidélusz Gábor
	12	kedd	18:00	Böjti áhítat, igeh.: Horváth-Hegyi Olivér
	15-19	péntek-kedd	Schrobenhauseni konfirmandusok fogadása	
	16*	szombat	18:00	Jubileumi hangverseny – igét hirdet: Dr. Fabiny Tamás ev. püspök
	17*	VIRÁGVASÁRNAP	10:00	Ünnepi istentisztelet a templomszentelés 10. évfordulóján – D. Szebik Imre ny. püspök
	20	szerda	18:00	Lamentációs istentisztelet
	21	NAGYCSÜTÖRTÖK	18:00	Istentisztelet
	22	NAGYPÉNTEK	10:00	Istentisztelet
			18:00	Passiói istentisztelet
	24	HÚSVÉTVASÁRNAP	5:00	Hajnali istentisztelet
			10:00	Istentisztelet
	25	HÚSVÉTHÉTFŐ	10:00	Istentisztelet
27	szerda	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum – Prof. Dr. Csermely Péter: „Hogyan segíthetik a baráti hálózataink a helyes utat?” előadásával.	
MÁJUS	6-8	péntek-vasárnap	Családos és ifjúsági kirándulás Bánkra, sz.: Dobó László	
	14	szombat	17:00	Konfirmációi vizsga, szeretetvendégség
	15	vasárnap	10:00	Konfirmációi ünnepi istentisztelet
	22	CANTATE VASÁRNAP	10:00	Közös énekkari szolgálat a Budai Egyházmegye egyik gyülekezetében
	23	hétfő	18:30	Keresztyén Értelmiségi Fórum
	28*	szombat	Gyülekezeti buszos kirándulás Ócsára (szervező: Özvegy Istvánné)	
JÚNIUS	2	csütörtök	10:00	MENNYBEMENETEL ÜNNEPE; istentisztelet
	5	vasárnap	10:00	tanévzáró istentisztelet
	12	PÜNKÖSDVASÁRNAP	10:00	Istentisztelet
	13	PÜNKÖSDHÉTFŐ	10:00	Istentisztelet
	11-20	Finn testvérgyülekezet konfirmandusainak fogadása, 18-20-ig, szombat-hétfő BHV-en		
	19	szombat	16:00	kerti összejövetel finn vendégeinkkel közösen
JÚLIUS	11-15	hétfő-péntek	Ifjúsági tábor Balatonyörökön a Sóvárban – szervező Keczkó Pál és Vörös Eta	
	15-17	péntek-vasárnap	„Balatonakarattyai” hétvége Balatonyörökön a Sóvárban – szervező: Kenessey Erzsébet	
AUG.	7-12	vasárnap-péntek	Gyermektábor Nagyvelegén – szervezők: Hikisch Zoltán és Borókay Rita	
	14-20	vasárnap-szombat	Kerékpártúra az Őrségben – szervezők: Hikisch Gábor és Halmágyi Csaba	

* részletes programot lásd külön

A munkarend nem tartalmazza a rendszeres heti és kétheti alkalmakat,
melyek a 18. oldalon olvashatók

Gyülekezeti kirándulás

Az idei gyülekezeti kirándulást Ócsára tervezzük. Itt annyi a látnivaló, hogy többek kérésére, ebben a községben töltsük az egész napunkat. Első nevezetesség a település központjában lévő csodás református templom. Itt kapunk majd vezetőt is, majd ellátogatunk a természetvédelmi parkba, ahol szintén szakavatott vezetést kapunk. Közben (reménységünk szerint) elköltünk egy finom ebédet is.

A KIRÁNDULÁS IDŐPONTJA: MÁJUS 28.

Jelentkezni Özvegné Piroskánál lehet a lelkeszi hivatalban vagy telefonon: 30-432-9593 mobil számon, illetve az iroda telefonszámán: 224-0640.

A kirándulás várható költsége: felnőtt 3300 Ft / nyugdíjas, diák: 3000 Ft. Ez tartalmazza az ebédet, útiköltséget és belépőket.

JELENTKEZÉSI HATÁRIDŐ: ÁPRILIS 28.

Társas utazás Erdélybe

Az idei több napos társasutazást Erdélybe szervezzük.

IDŐPONT: SZEPTEMBER 19–24.

A részletes úticél és program még kialakulóban van.

„Mélyen meghajlok ím színed előtt”

(EKE Énekeskönyv 322.)

BÖJTI EVANGELIZÁCIÓ
A BUDAHEGYVIDÉKI GYÜLEKEZETBEN

2011. ÁPRILIS 2. – SZOMBAT

- 09:00** Köszöntés, énektanulás
- 09:15** Evangelizációs igehirdetés – Labossa Péter,
az érdi gyülekezet lelkészének szolgálatával.
- 10.15** Teaszünet
- 10:45** El Camino lelkesége – személyes élmények,
képes beszámoló Kovács Árontól,
az EHE Ószövetségi Tanszékének doktoranduszától.
- 11.45** Csoportbeszélgetések, „morzsaszedés”
- 12.15** Záró áhítat – Keczkó Pál, éneklés, áldás

A templomszentelés 10. évfordulójának ünnepi programja

2011. ÁPRILIS 16. SZOMBAT

17.00 – 17.45

Ének

Üdvözlés

Vetítés: Alapkő letétel

Rövid történeti összefoglaló

Vetítés: Templomszentelés

17.45 – 18.00

Szünet

18.00 – 19.00

Ünnepi hangverseny

Dr. Fabiny Tamás püspök meditációjával

Ima, áldás

2011. ÁPRILIS 17. VASÁRNAP

10.00 – 11.20

Ünnepi istentisztelet

igehirdető: D. Szebik Imre ny. püspök

11.30 – 12.10

Ünnepi közgyűlés

Zárszó

Gyülekezetünk téli eseményei

GYÜLEKEZETÜNK ÉLETE – A RENDSZERES HETI ÉS KÉTHETI ALKALMAKON KÍVÜL – AZ IDÉN TÉLEN IS GAZDAG VOLT ESEMÉNYEKBEN. ÜNNEPI SZÁMUNK OLVASÓI SZÁMÁRA EZEKBŐL GYŰJTÖTTÜNK ÖSSZE NÉHÁNYAT.

Budakeszi leánygyülekezetünk első presbitériumát, gondnokát és tisztségviselőit a január 16-i istentisztelet keretében iktatta tisztségükbe Keczkó Pál, gyülekezetünk lelkésze. Az istentisztelet igehirdetője dr. Lacknerné Puskás Sára, a budakeszi filia lelkésze volt.

A januári **ökumenikus imahéten** Keczkó Pál lelkészünk a farkasréti, dr. Csonka Géza diakónus testvérünk a Táltos utcai római katolikus templomban prédikált. Gyülekezetünkben Gulybán Gergely, a XII. kerületi új görögkatolikus egyetemi kollégium lelkésze hirdette Isten ígését.

Keresztýén Értelmiségi Fórumunkon január 24-én Gáncs Péter, egyházunk elnök püspöke ökoteológiai témáról tartott előadást, február 28-án Fónagy Miklós református esperes, Schulek Andrea katolikus tanár, hitoktató és ifj. dr. Hafenschér Károly, a révfülöpi evangélikus oktatási központ igazgatója bevezetésével volt tartalmas fórumbeszélgetés.

Fiatál családjaik találkozója február 11. és 13. között volt Balatonszárszón, mintegy 80 résztvevővel, melyet Keczkó Pál és Mihályi Szabolcs presbiterünk szervezett. Lelkészeink mellett Döbrentey Ildikó volt vendégünk, aki a mese szerepéről tartott színes előadásokat.

Zenés áhítatunkon február 20-án a Felső-Krisztinavárosi Plébánia felnőtt kórusa adott nagyon szép hangversenyt templomunkban,

ahol evangélikus, katolikus és református énekkincünk Isten felé forduló műveit hallhattuk, Tőkés Tünde és Opánszki Dávid vezényletével. Meditációval Keczkó Szilvia lelkészünk szolgált.

Gyülekezeti csendesnapok március 11. és 13. között voltak Révfülöpön, 70 résztvevővel, Mihályi Zoltán és Keczkó Pál szervezésében, „A keresztýén ember szabadsága” összefoglaló címmel. Dr. Szabó Lajos rektor, dr. Szabóné Mátrai Marianna püspökhelyettes, Tóth Márta kemenesaljai lelkész, Keczkó Pál és Keczkó Szilvia tartott előadást, ill. áhítatot és március 15-i ünnepi megemlékezést, utóbbit Keczkó András (6 éves) közreműködésével.

Március 15-én gyülekezetünk képviselőiben a többi egyházközség képviselőivel együtt Kézdy Pál felügyelő koszorúzta meg a kerületi 1848-49-es honvéd emlékművet.

Irodalmi délutánunkon március 20-án Bakosné Kardos Piroska nagyszerű rendezésével hallgathattuk meg a magyar irodalom szerelmes verseinek szép csokrát, melyet gyülekezetünk lelkes tagjai adtak elő. A versek között igazi örömet jelentett Bence Zsolt, Borókay Réka, Ecsedi Zsuzsanna és Tóta Kinga éneke és Binderné Sólyom Tünde fuvolajátéka. Áhítatot Keczkó Pál tartott, a témához kapcsolódóan az Énekek Énekéből vett igevers alapján.

KRÓNIKÁS

Gyülekezetünk templomépítésének rövid története

A KEZDETEK

A 20. század kezdetén Budán csak a várban volt evangélikus gyülekezet. Az egyre népesebb budai hegyvidéken lakó evangélikus családok azonban már az 1920-as években szerettek volna saját templomot építeni. Ezért 1935-ben megalakították a Templomépítő Egyesületet, ahol megfogalmazták templom-építő szándékukat. Kezdeményezésükre a Budai (később: Budavári) Evangélikus Egyházközség lelkészei és vallásanarai 1936. április 14-vel kezdődően – különböző XII. kerületi iskolákban, a helyi református imaházban és kórházi kápolnáknban – vasárnaponként istentiszteleteket tartottak, melyeken a környék evangélikusai egyre növekvő számban vettek részt. A Budai Evangélikus Egyházközség 1943. januárjában a hegyvidéki hívek számára lelkészi kört szervezett, melynek vezetésével *Danhauser Lászlót*, gyülekezetünk alapító lelkészét bízták meg. Megkaptuk a Böszörményi út 5/a. sz. ház egyik lakását lelkészi hivatal számára, ahol a lelkész már felnőtt- és ifjúsági bibliaórákat, valamint gyermekbibliakört is szervezett. A templomépítés vágya a híveket gyűjtésre buzdította, az erre összegyűjtött pénzt azonban elvitte a háborút követő infláció. Elődeink hitét tanúsítja, hogy az inflációt követő négy év alatti újabb gyűjtésből és egy

ingatlan eladásából megvásárolták a Tartsay Vilmos u. 11. sz. emeletes villaépületet, melyben lelkész- és egyházi lakást, lelkészi hivalt, gyülekezeti termet és 1951-re kápolnát alakítottak ki, mely egészen 2000. augusztus 20-ig adott helyet az 1953-ban hivatalosan is megalakult Budahegyvidéki Evangélikus Egyházközségnek.

„Az egyre népesebb budai hegyvidéken lakó evangélikus családok azonban már az 1920-as években szerettek volna saját templomot építeni.”

A gyülekezetben ezután is égett a vágy „igazi” templom építése iránt. Első lelkészünk és egymást követő felügyelőink vezetésével több kísérlet történt templomtelek vételére és templom építésére, amit azonban csak közvetlenül az 1990 előtti, egyházon belüli változások tudtak aktivizálni. Az akkori budavári esperes, később püspök, *D. Szebik Imre*, budai szolgálata kezdetétől bízta, bátorította a gyülekezetünket, hogy kezdjen a templom-építésbe. Az alkalmas telek megtalálásához a XII. kerületi Önkormányzattól is hathatós támogatást kaptunk. A végső megoldást a kárpótlási törvény hozta meg. Ennek keretében

gyülekezetünk, Országos Egyházunk segítségével, a FÉBÉ Diakonissza Egyesület XII. ker. Márvány u. 23. sz. házában lévő – korábban államosított – lakásainak egy részéért kárpótlásként a Kék Golyó utcában kapott telket és egy teljes körű felújításra váró lakóépületet, hogy itt templom, gyülekezeti központ és lelkeszlakás létesüljön.

A TEMPLOMÉPÍTÉS

Az elhanyagolt, rossz állapotú épületben lakók és a telek területén garázst használók méltányos elhelyezése, kiköltöztetése évekig tartott, amelynek lebonyolítását, az ezzel és a templomépítés irányításával kapcsolatos hatalmas munkát *dr. Müller Miklós* műegyetemi tanár, felügyelő, *Jaloviczky Béla* gépészmérnök, másodfelügyelő, *Bácskai Károly* lelkész és *pénzügyi előadónk* kis csapata végezte, a gyülekezet számos más tagjának az aktív közreműködésével. *Benczúr László* Ybl-díjas építész, egyházkerületi felügyelő és munkatársai nem kis idő és energia ráfordításával több tervváltozatot is elkészítettek. Végül az ő terveik alapján, megfelelő pályázat után adhattunk kivitelezésre megbízást a kiváló referenciákkal rendelkező Conceptor Mérnök Iroda Kft.-nek. Az alapkö 1998. november 21-i elhelyezésétől számított, valójában azonban csak 2000 januárjában megindult építést követően, a 2001. április 7-i felszentelési ünnepre szép, méltó és a 21. század igényeit is kielégítő templomot és gyülekezeti központot adtak át a kivitelezők.

A templomszentelés alkalmán Istennek hálát adva emlékezett vissza a gyülekezet nem csak a templomépítés embert próbáló idejére, hanem az azt megelőző évek, évtizedek olykor csüggesztő, de mégis reményteljes várakozására is, és mindazokra, akik gyülekezeti jelenlétükkel, aktivitásukkal lelket öntöttek az építés terveit dédelgetőkbe, majd az adott tör-

ténelmi pillanatban idejüket, szakértelmüket odaszánva, vállalták a templomépítés gondját és felelősségét.

A templomszentelési ünnepen a gyülekezet elnöksége és presbitériuma köszönetet mondott a Magyarországi Evangélikus Egyház, az Északi Evangélikus Egyházkerület, a Lutheránus Világszövetség, a Gusztáv Adolf Segélyszervezet, a FÉBÉ Diakonissza Egyesület, a tuusulai (finnországi) és schrobenhauseni (bajorországi) testvérgyülekezetek, a Budahegyvidéki Evangélikus Templomépítési Alapítvány, a Templomépítési Bizottság, a templomépítés munkájában részt vett tisztségviselők, lelkészek és nem lelkészek, valamint a gyülekezet más tagjainak anyagi, szellemi és dologi értelemben vett adományaiért egyaránt.

Bízunk abban, hogy templomunkban családias közösségünkben velünk együtt továbbra is még sokan megtapasztalják a keresztény élet örömet és az Istenben való hit békeességét!

Dr. Csonka Géza, Kerekes Tituszné, Jaloviczky Béla és dr. Bácskai Károly kéziratait is felhasználva összeállította:

KÉZDY PÁL

A Kék Golyó utca

A mikor említettem édesanyámnak, hogy jöjjön el velem egy vasárnap a „Kék Golyóba”, láttam rajta, hogy az ijedtségtől összerezzen. Kérdő tekintetemre úgy válaszolt, hogyha ő meghallja ennek az utcának a nevét, azonnal édesapám hosszú betegsége és kezelése, fájdalmas halála jut eszébe. Hirtelen elszégyelltem magam, majd dühös is lettem, mert azon háborogtam, úgy tűnhet, mintha én a mamámat valamilyen „rossz helyre” akarnám csábogatni, ahol nem várna minket más, csak a fájdalmas emlékek sora.

Csak másnap kezdtem el azon gondolkozni, hogy vajon nekem, mit jelent a „Kék golyó”? Döbbenettel és ismételten csak valamifajta szégyenérzettel párosulva állapítottam meg, hogy soha, még egyetlen egyszer sem kötöttem össze gondolatban a templomot és a klinikát, noha vasárnaponta ezt az utat járom.

Hogyan lehetséges ez – kérdeztem magamtól – hogy nem a fájdalom az, ami belém nyilall, ha befordulok ebbe az utcába, sőt, eszembe sem jutott még soha(!), hogy letaglózson a reménytelenség érzete, ha ezen a környéken járok, hanem ennek pontosan ellenkezője kerít hatalmába. Mintha valamifajta eufórikus érzés járna át, a szerelemhez hasonlítanám, amely átjárja zsigereinket, és minden rosszat, szorongást feledtet velünk.

Hogyan lehetséges ez?

Ha én belépek a Kék Golyó utcai evangélikus templomba, tudom, hazajöttem. Itthon vagyok. Ez az én hazám. Nekem itt jó.

Szeretem ezt az épületet. A csupasz téglafalakat, a hatalmas fakeresztet az oltár fölött.

A nap fényét, ahogyan átsüt az ólomüvegablakokon, melyek saját történelmünket mutatják.

Istentől Jézusig. Meghat és megrendít az Úr asztalán a Megfeszítettet ábrázoló szobor, égő gyertyák között. És látom a friss virágokat, a hófehér, arannyal hímzett terítőket. Az árván kókadó, hatalmas pálmafát. De szeretem azt is, hogy szerényen meghúzódva ott függ a magyar zászló is. Mindez jó, mindez szép, mindez útmutató.

„Ha én belépek a Kék Golyó utcai evangélikus templomba, tudom, hazajöttem. Itthon vagyok.”

És persze, nem utolsósorban jelen vannak a szolgálatban lévők és a hívők, a hívek vagy csak látogatók, ismerős és ismeretlen arcok, mosolyok, hívó szavak. Közösség.

Mindez jó, mindez szép, mindez útmutató, de mindez semmi sem lenne, semmi, csak múlandó tárgy, anyagvilág, csupasz klinikai falak.

Ha Ő nem lenne közöttünk. Ha a megfeszített Krisztus ereje és jelenléte nem tartaná össze ezt a közösséget, halandók egy csapatát, kik nem állnak meg az utca közepén a kétségbeeséstől összeomolva. Továbbmennek és betérnek az Isten házába, mert Ő hív minket, mert Ő szeret minket, s megengedi számunkra, hogy ne a földre tekintsünk, a halálba, hanem felemeli szívünket, s ránk ragyogtatja orcáját.

Igen. A Kék Golyó utcai evangélikus templom.

Isten háza.

BÜKY ANNA

Akiket nem említenek név szerint a krónikák, avagy

visszaemlékezés a templomépítés
éveire egy ifjúsági tag szemével

A krónikában mindössze ennyit olvasok: a templomtervezés évei 1993-1998. Akik nem voltak akkor gyülekezetünk aktív tagjai, nekik talán azért, akik itt voltak és átélték ezeket az éveket, nekik pedig azért érdemes ezt a néhány emlékfoszlányt föleleveníteni. Akkor én és ifjúsági társaim a gimnáziumi éveinkben jártunk, vagy éppen már az egyetemi életet próbáltuk. Mint mindenkit, természetesen minket is izgalomban tartott az új templom építésének ügye. De nem csak figyeltük az eseményeket, hanem aktívan kívántuk is azokat befolyásolni.

Egy alkalommal Bogi behozta az ifjúsági órára az első terveket. Kiterítettük a ping-pong asztalon, „ráfeküdtünk” és akkor kezdődött annak ízekre szedése. Heves vitában fogalmaztuk meg az „ifjúság álláspontját”, javaslatait. Fialos hévvel és energiával alkottunk véleményt, s nem féltünk megmondani a gyülekezet vezetésének sem, hogy egy-egy elképzelés számunkra miért elfogadhatatlan. És akkor kicsit „hősök” voltunk, és még hazafele menve is, sőt még hetekig beszéltük, hogy hogyan is lenne a legmegfelelőbb a templom elhelyezkedése vagy éppen belső tér kialakítása. Gondolatban már föl is építettük a templomot, helyet találva benne minden fontos gyülekezeti funkciónak. Egyik legnagyobb vitát – talán sokan emlékszünk – a szétválasztható templomtér váltotta ki. Ma már mindegy is, hogy jó lett volna-e úgy vagy sem, de a későbbi tervváltozatból kikerült ez a megoldási javaslat, s számunkra fontos volt azt érezni, hogy talán ennek a döntésnek mi is részesei voltunk. Ezekben a hetekben a templom méretéről szóló viták során gondolkodtunk el először arról is, hogy

hány fős a gyülekezetünk és milyen növekedésre számíthatunk a felépülő új otthonunknak is köszönhetően. Önmagában a gyülekezetépítés és a növekedés gondolata is reménnyel töltött el bennünket.

Az emlékezésben mindenképp meg kell említeni az Önkormányzat által szervezett lakossági fórumot, amelyet a közeli általános iskolában tartottak egy hétköznap délután. Az ifjúságunk szinte valamennyi tagja odaért, még ha sietnie is kellett iskolából, edzésről, vagy munkából. Eleinte úgy gondoltam, nekünk itt csak a jelenlétünk a fontos, a gyülekezetünk vezetői, a felnőtt tagok lesznek azok, akik felsorakoztatják majd az érveket, vitatkoznak, ha szükségét látják. Egyszer csak látom, hogy Vidovszky Pisti, köztünk is a legfiatalabb, jelentkezik, kimegy a pulpitushoz, hozzászól... Feszülten figyeltünk, közben neveltünk is és büszkék voltunk rá és általa ifjúságunkra is.

A templomunk színes üveglaklinak kiválasztása is a közösség döntése volt. Ahányszor belépek és ránézek az oltárra, eszembe jut az a nap, amikor a Tartsay utcai templomban kifüggesztett vázlatokat bíraltuk együtt fiatalok s idősebbek, s szavazásra bocsátottuk, melyik díszítse a templomteret.

Így vettünk mi is részt a templomépítés alakításában, s vett részt minden korosztály, hozzáteve a maga érzéseit, ötleteit, munkáját. A mostani ifjúságnak is szívből kívánom, hogy legyenek olyan megvalósított gondolatai, amellyel ők tesznek hozzá a gyülekezet életéhez valamit, ami később örök tradíciójává, részévé válik a gyülekezet életének.

A templomépítés közösen megélt élménye bennem is megerősítette azt a gyülekezethez kapcsoló köteléket, amit, ha bárhova sodor az élet, vagy ha éppen már menekülőre fognám se tudok elszakítani, így-vagy úgy, de budahegyvidékiéknél fogom végigélni az életem. Ez már egy állapot, ha tetszik, ha nem. ...de azért jól lehet viselni a „regi-új” templom falai között.

BORÓKAY RÉKA

Állandó gyülekezeti alkalmaink

ISTENTISZTELETEK:

Vasárnap **10.00** órákor úrvacsorával

Családi istentisztelet a hónap első vasárnapján **11.15**-kor

Budakeszin a gyülekezeti házban (Fő u. 155.): vasárnap és egyházi ünnepeken **9.30** órákor. *(a hónap 2. vasárnapján családi, a 3. vasárnapon úrvacsorával)*

IMAÓRA: vasárnap 9.15 órákor

GYERMEK BIBLIAKÖR:

Vasárnap, az istentisztelettel párhuzamosan (**Budakeszin** is)

BIBLIAÓRÁK:

Kedden 18.00 órákor (gyülekezeti)
Csütörtökön 10.00 órákor (gyülekezeti)
Hó első csütörtökén 18.00 órákor (középgeneráció)
Bibliaiskola: minden hónap 2. hétfőjén 18 órákor

IFJÚSÁGI ÉS FIATAL FELNŐTT ÓRÁK:

Fiatalfelnőttek bibliaórája: Csütörtökön *(kéthetente)* 19.30 órákor családoknál

Házaspáros kör: minden hónap 3. csütörtökén 19.30-tól családoknál

Konfirmált ifjúságnak és a középiskolás korosztálynak pénteken 18.00 órákor

Konfirmációi előkészítés: előre egyeztetett időpontban

ÉNEKKARI PRÓBÁK:

Pénteken 19.15 órától (alagsori próbateremben)

HITTANÓRÁK:

Gyülekezeti központ:

Hétfőn 16.30 órákor óvodások és kisiskolások részére több csoportban.

Zugligeti Ált. Iskola:

Kedd 13.00 órákor— 1.-2. o. 401. terem

Kedd 14.00 órákor— 3.-5. o. 401. terem

Pannónia Sacra Katolikus Általános Iskola:

Kedd 10.00 - 4. o.

Kedd 10.55 - 1. o.

Péntek 9.00 - 3. o.

BABA-MAMA KÖR:

Minden hónap 2. és 4. szerdáján de. 10.00 órákor az alagsori kisteremben

A hittan- és bibliaórákra, ifj. órákra, énekpróbákra bejárat az alsó udvari kapun.

ÉGIGÉRŐ

BUDAHEGYVIDÉKI EVANGÉLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

KIADÓ: Keczkó Pál, lelkész

Bp. 1123 Kék Golyó u. 17.

TELEFON: 224-0640; 20 8243373 E-MAIL: pal.keczko@lutheran.hu

OLVASÓI ÉSZREVÉTELEKET SZERETETTEL VÁRJUK: annabuky@hotmail.com

SZERKESZTI: Borókay Ferenc, Borókay Réka, Büky Anna, dr. Csonka Géza, Kézdy Pál

WEBOLDAL: <http://hegyvidek.lutheran.hu>

TERV ÉS KIVITELEZÉS: IAT Kiadó, Brenyó József

A kiadvány megjelenését a XII. kerületi Önkormányzat támogatja.

ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK!